KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.11.2021 r.
COM(2021) 719 final

ANNEX 2

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, drugiego protokołu dodatkowego do Konwencji o cyberprzestępczości w sprawie wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego

ZAŁĄCZNIK […]

DRUGI PROTOKÓŁ DODATKOWY DO KONWENCJI O CYBERPRZESTĘPCZOŚCI W SPRAWIE WZMOCNIONEJ WSPÓŁPRACY I UJAWNIANIA ELEKTRONICZNEGO MATERIAŁU DOWODOWEGO

PREAMBUŁA

Państwa członkowskie Rady Europy oraz pozostałe państwa będące Stronami Konwencji o cyberprzestępczości (ETS nr 185, zwanej dalej „Konwencją"), otwartej do podpisu w Budapeszcie dnia 23 listopada 2001 r., sygnatariusze niniejszego Protokołu:

mając na uwadze zasięg i wpływ Konwencji we wszystkich regionach świata;

przypominając, że Konwencję uzupełniono już Protokołem dodatkowym dotyczącym kryminalizacji działań o charakterze rasistowskim i ksenofobicznym popełnianych przy użyciu systemów komputerowych (ETS nr 189), otwartym do podpisu w Strasburgu dnia 28 stycznia 2003 r. (zwanym dalej „Pierwszym Protokołem"), między Stronami tego Protokołu;

uwzględniając istniejące traktaty Rady Europy dotyczące współpracy w sprawach karnych oraz inne umowy i porozumienia dotyczące współpracy w sprawach karnych zawarte między Stronami Konwencji;

uwzględniając również Konwencję o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (ETS nr 108) zmienioną protokołem zmieniającym (CETS nr 223), otwartym do podpisu w Strasburgu dnia 10 października 2018 r., do której może przystąpić każde państwo;

biorąc pod uwagę coraz większe wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym usług internetowych, oraz rosnącą cyberprzestępczość, która stanowi zagrożenie dla demokracji i praworządności, a którą wiele państw uznaje również za zagrożenie dla praw człowieka;

a także uznając rosnącą liczbę ofiar cyberprzestępczości oraz znaczenie dochodzenia sprawiedliwości dla tych ofiar;

przypominając, że rządy mają obowiązek ochrony społeczeństwa i osób fizycznych przed przestępczością nie tylko w świecie realnym, lecz również w internecie, w tym poprzez skuteczne postępowania przygotowawcze i ściganie karne;

mając świadomość, że coraz większa liczba dowodów na popełnienie przestępstw jest przechowywana w formie elektronicznej w systemach komputerowych jurysdykcji zagranicznych, w więcej niż jednej jurysdykcji lub w nieznanych jurysdykcjach, oraz mając przekonanie, że uzyskanie takich dowodów zgodnie z prawem wymaga wprowadzenia dodatkowych środków, aby umożliwić skuteczną reakcję wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i utrzymanie praworządności;

uznając potrzebę zwiększonej i bardziej efektywnej współpracy między państwami a sektorem prywatnym, oraz uznając, że w tym kontekście potrzebna jest większa jasność lub pewność prawa dla usługodawców i innych podmiotów w odniesieniu do okoliczności, w których mogą oni odpowiadać na bezpośrednie wnioski organów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych innych Stron o ujawnienie danych elektronicznych;

mając zatem na celu dalsze zacieśnianie współpracy w zakresie cyberprzestępczości i gromadzenia materiału dowodowego w formie elektronicznej dotyczącego przestępstw do

celów konkretnych postępowań przygotowawczych lub karnych za pomocą dodatkowych narzędzi dotyczących skuteczniejszej wzajemnej pomocy i innych form współpracy między właściwymi organami; współpracy w sytuacjach nadzwyczajnych oraz bezpośredniej współpracy między właściwymi organami i usługodawcami oraz innymi podmiotami posiadającymi lub kontrolującymi istotne informacje;

mając pewność, że skuteczna współpraca transgraniczna na potrzeby wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, w tym między sektorem publicznym a sektorem prywatnym, zyskuje dzięki skutecznym warunkom i zabezpieczeniom w zakresie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności;

uznając, że gromadzenie elektronicznego materiału dowodowego do celów postępowań przygotowawczych często dotyczy danych osobowych, oraz uznając wymóg ochrony prywatności i danych osobowych w wielu państwach będących Stronami w celu wypełnienia ich zobowiązań konstytucyjnych i międzynarodowych; oraz

pamiętając o potrzebie dopilnowania, by skuteczne środki wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych dotyczące cyberprzestępczości i gromadzenia materiału dowodowego w formie elektronicznej podlegały warunkom i zabezpieczeniom, które zapewnią odpowiednią ochronę praw człowieka i podstawowych wolności, w tym praw wynikających z zobowiązań podjętych przez państwa na mocy obowiązujących międzynarodowych instrumentów dotyczących praw człowieka, takich jak Konwencja Rady Europy z 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (ETS nr 5), Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1966 r., Afrykańska karta praw człowieka i ludów z 1981 r., Amerykańska Konwencja Praw Człowieka z 1969 r. oraz inne międzynarodowe traktaty dotyczące praw człowieka;

uzgadniają, co następuje:

ROZDZIAŁ I – POSTANOWIENIA WSPÓLNE

Artykuł 1 – Cel

Celem niniejszego Protokołu jest uzupełnienie:

a) Konwencji między Stronami niniejszego Protokołu; oraz

b) Pierwszego Protokołu między Stronami niniejszego Protokołu, które są również stronami Pierwszego Protokołu.

Artykuł 2 – Zakres stosowania

1. O ile nie stwierdzono inaczej w niniejszym dokumencie, środki opisane w niniejszym Protokole mają zastosowanie:

a) między Stronami Konwencji, które są Stronami niniejszego Protokołu, do szczególnych postępowań przygotowawczych lub karnych dotyczących przestępstw związanych z systemami i danymi komputerowymi oraz do gromadzenia dowodów przestępstwa w formie elektronicznej; oraz

b) między Stronami Pierwszego Protokołu, które są Stronami niniejszego Protokołu, do szczególnych postępowań przygotowawczych lub karnych dotyczących przestępstw określonych zgodnie z Pierwszym Protokołem.

2. Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne do wywiązania się z zobowiązań określonych w niniejszym Protokole.

Artykuł 3 – Definicje

1. Do niniejszego Protokołu zastosowanie mają definicje przedstawione w art. 1 i 18 ust. 3 Konwencji.

2. Do celów niniejszego Protokołu stosuje się następujące dodatkowe definicje:

a) „organ centralny" oznacza organ lub organy wyznaczone na mocy obowiązującego między zainteresowanymi Stronami traktatu o wzajemnej pomocy lub porozumienia, którego podstawę stanowią jednolite lub wzajemne przepisy, lub w przypadku braku takiego traktatu lub porozumienia – organ lub organy wyznaczone przez Stronę na podstawie art. 27 ust. 2 lit. a) Konwencji;

b) „właściwy organ" oznacza organ sądowy, administracyjny lub inny organ ścigania uprawniony na mocy prawa krajowego do zlecenia, zatwierdzenia lub podjęcia się wykonania środków na mocy niniejszego Protokołu w celu gromadzenia lub opracowania materiału dowodowego w odniesieniu do określonego postępowania przygotowawczego lub karnego;

c) „sytuacja nadzwyczajna" oznacza sytuację, w której istnieje znaczne i bezpośrednie zagrożenie dla życia lub bezpieczeństwa jakiejkolwiek osoby fizycznej;

d) „dane osobowe" oznaczają informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;

e) „Strona przekazująca" oznacza Stronę przekazującą dane w odpowiedzi na wniosek lub w ramach współpracy wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego lub – do celów rozdziału II sekcja 2 – Stronę, na której terytorium znajduje się usługodawca przekazujący informacje lub podmiot świadczący usługi rejestracji nazw domen.

Artykuł 4 – Język

1. Wnioski, nakazy i towarzyszące im informacje przekazywane Stronie są sporządzane w języku akceptowanym przez Stronę wezwaną lub Stronę powiadomioną na podstawie art. 7 ust. 5 lub dołączane jest do nich tłumaczenie na taki język.

2. Nakazy wydane na podstawie art. 7 i wnioski składane na podstawie art. 6 oraz wszelkie towarzyszące im informacje:

a) są przekazywane w języku drugiej Strony, w którym usługodawca lub podmiot przyjmuje dokumenty w ramach porównywalnych procesów krajowych;

b) są przekazywane w innym języku akceptowalnym przez danego usługodawcę lub dany podmiot; lub

c) posiadają załącznik zawierający tłumaczenie na jeden z języków, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b).

ROZDZIAŁ II – ŚRODKI NA RZECZ WZMOCNIONEJ WSPÓŁPRACY

Sekcja 1 – Ogólne zasady mające zastosowanie do rozdziału II

Artykuł 5 – Ogólne zasady mające zastosowanie do rozdziału II

1. Strony współpracują w najszerszym możliwym zakresie zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału.

2. Sekcja 2 niniejszego rozdziału obejmuje art. 6 i 7. Przewidziano w niej procedury wzmocnienia bezpośredniej współpracy z dostawcami i podmiotami na terytorium innej Strony. Sekcja 2 ma zastosowanie niezależnie od tego, czy między zainteresowanymi Stronami obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy lub porozumienie, którego podstawę stanowią jednolite lub wzajemne przepisy.

3. Sekcja 3 niniejszego rozdziału obejmuje art. 8 i 9. Przewidziano w niej procedury mające na celu wzmocnienie międzynarodowej współpracy między organami w zakresie ujawniania przechowywanych danych komputerowych. Sekcja 3 ma zastosowanie niezależnie od tego, czy między Stroną wzywającą a Stroną wezwaną obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy lub porozumienie, którego podstawę stanowią jednolite lub wzajemne przepisy.

4. Sekcja 4 niniejszego rozdziału obejmuje art. 10. Przewidziano w niej procedury dotyczące wzajemnej pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych. Sekcja 4 ma zastosowanie niezależnie od tego, czy między Stroną wzywającą a Stroną wezwaną obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy lub porozumienie, którego podstawę stanowią jednolite lub wzajemne przepisy.

5. Sekcja 5 niniejszego rozdziału obejmuje art. 11 i 12. Sekcja 5 ma zastosowanie w sytuacji, gdy między Stroną wzywającą a Stroną wezwaną nie obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy ani porozumienie, którego podstawę stanowią jednolite lub wzajemne przepisy . Postanowienia sekcji 5 nie mają zastosowania, gdy istnieje taki traktat lub takie porozumienie, z wyjątkiem przypadku wskazanego w art. 12 ust. 7. Zainteresowane Strony mogą jednak wspólnie postanowić o stosowaniu zamiast nich postanowień sekcji 5, jeżeli nie zabrania tego dany traktat lub dane porozumienie.

6. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu, Strona wezwana może uzależnić współpracę od istnienia podwójnej karalności, warunek ten uważa się za spełniony, niezależnie od tego, czy prawo tej Strony zalicza przestępstwo do tej samej kategorii przestępstw, czy też określa je za pomocą tej samej terminologii co Strona wzywająca, jeżeli zachowanie leżące u podstaw przestępstwa, w związku z którym wnioskuje się o pomoc, jest przestępstwem w świetle jej prawa.

7. Postanowienia niniejszego rozdziału nie ograniczają współpracy między Stronami ani między Stronami a usługodawcami lub innymi podmiotami, prowadzonej na podstawie innych obowiązujących umów, porozumień, praktyk lub prawa krajowego.

Sekcja 2 – Procedury wzmocnienia bezpośredniej współpracy z dostawcami i podmiotami na terytorium innych Stron

Artykuł 6 – Wniosek o informacje na temat rejestracji nazw domen

1. Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne do upoważnienia jej właściwych organów, do celów określonych postępowań przygotowawczych lub karnych, do złożenia wniosku do podmiotu świadczącego usługi

rejestracji nazw domen na terytorium innej Strony o informacje będące w posiadaniu lub pod kontrolą tego podmiotu w celu zidentyfikowania rejestrującego nazwę domeny lub skontaktowania się z nim.

2. Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne do tego, aby umożliwić podmiotowi na terytorium tej Strony ujawnienie takich informacji w odpowiedzi na wniosek na podstawie ust. 1, z zastrzeżeniem rozsądnych warunków przewidzianych w prawie krajowym.

3. Wniosek na podstawie ust. 1 zawiera:

a) datę wydania wniosku oraz tożsamość i dane kontaktowe właściwego organu składającego wniosek;

b) nazwę domeny, na temat której poszukiwane są informacje, oraz szczegółowy wykaz poszukiwanych informacji, w tym poszczególne elementy danych;

c) oświadczenie, że wniosek złożono na mocy niniejszego Protokołu, że potrzeba uzyskania informacji wynika z ich znaczenia dla konkretnego postępowania przygotowawczego lub karnego oraz że informacje będą wykorzystane wyłącznie na potrzeby tego konkretnego postępowania przygotowawczego lub karnego; oraz

d) ramy czasowe i sposób ujawnienia informacji oraz wszelkie inne specjalne instrukcje proceduralne.

4. Strona może złożyć wniosek na podstawie ust. 1 w formie elektronicznej, o ile jest to możliwe do zaakceptowania przez dany podmiot. Mogą być wymagane odpowiednie poziomy bezpieczeństwa i uwierzytelniania.

5. W przypadku braku współpracy ze strony podmiotu opisanego w ust. 1 Strona wzywająca może zażądać od tego podmiotu podania przyczyny nieujawnienia poszukiwanych informacji. Strona wzywająca może zwrócić się o konsultację do Strony, na terytorium której znajduje się dany podmiot, w celu określenia dostępnych środków służących uzyskaniu informacji.

6. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia lub w innym dowolnym momencie każda ze Stron przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informację o organie wyznaczonym na potrzeby konsultacji na podstawie ust. 5.

7. Sekretarz Generalny Rady Europy tworzy i aktualizuje rejestr organów wyznaczonych przez Strony na podstawie ust. 6. Każda ze Stron dopilnowuje, aby dane, które dostarczyła do rejestru, były zawsze poprawne.

Artykuł 7 – Ujawnianie informacji o abonencie

1. Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne do upoważnienia jej właściwych organów do wydania nakazu, który ma zostać bezpośrednio przekazany usługodawcy mającemu siedzibę na terytorium innej Strony, w celu żądania ujawnienia określonych przechowywanych informacji o abonencie będących w posiadaniu lub pod kontrolą usługodawcy, w przypadku gdy informacje o abonencie są potrzebne do celów konkretnego postępowania przygotowawczego lub karnego Strony wydającej.

2. a) Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne, aby usługodawca na terytorium tej Strony mógł ujawnić informacje o abonencie w odpowiedzi na nakaz wydany na podstawie ust. 1.

b) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może – w odniesieniu do nakazów wydanych usługodawcom na swoim terytorium – złożyć następujące oświadczenie: „Nakaz na podstawie art. 7 ust. 1 musi być wydany przez prokuratora lub inny organ sądowy bądź pod nadzorem prokuratora lub innego organu sądowego, lub też wydany w inny sposób pod niezależnym nadzorem”.

3. Nakaz wydany na podstawie ust. 1 zawiera następujące dane:

a) nazwę organu wydającego i datę wydania;

b) oświadczenie, że nakaz wydano na podstawie niniejszego Protokołu;

c) nazwę i adres usługodawcy lub usługodawców, którym nakaz ma zostać doręczony;

d) informacje na temat przestępstwa lub przestępstw, które są przedmiotem postępowania przygotowawczego lub karnego;

e) nazwę organu, który chce uzyskać konkretne informacje o abonencie, jeżeli nie jest nim organ wydający; oraz

f) szczegółowy opis konkretnych informacji o abonencie, o udzielenie których wystąpiono.

4. Nakazowi wydanemu na podstawie ust. 1 towarzyszą następujące informacje uzupełniające:

a) krajowe podstawy prawne, które upoważniają organ do wydania nakazu;

b) odniesienie do przepisów prawnych i mających zastosowanie kar za przestępstwo będące przedmiotem dochodzenia lub ścigania;

c) informacje kontaktowe organu, któremu usługodawca przekazuje informacje o abonencie, od którego może zażądać dalszych informacji lub któremu w inny sposób udziela odpowiedzi;

d) ramy czasowe i sposób przekazania informacji o abonencie;

e) informacje o tym, czy wystąpiono już o zabezpieczenie danych, w tym data zabezpieczenia i wszelkie stosowne numery referencyjne;

f) wszelkie specjalne instrukcje proceduralne;

g) w stosownych przypadkach oświadczenie, że dokonano jednoczesnego zgłoszenia zgodnie z ust. 5; oraz

h) wszelkie inne informacje, które mogą pomóc w ujawnieniu informacji o abonencie.

5. a) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia oraz w innym dowolnym momencie Strona może powiadomić Sekretarza Generalnego Rady Europy, że w przypadku wydania nakazu na podstawie ust. 1 w odniesieniu do usługodawcy na jej terytorium Strona wymaga, w każdym przypadku lub w określonych okolicznościach, jednoczesnego zgłoszenia nakazu oraz przekazania informacji uzupełniających i streszczenia faktów związanych z postępowaniem przygotowawczym lub karnym.

b) Niezależnie od tego, czy Strona wymaga zgłoszenia na podstawie 5 lit. a), w określonych okolicznościach przed ujawnieniem informacji może ona zażądać od usługodawcy konsultacji z organami Strony.

c) Organy powiadomione zgodnie z ust. 5 lit. a) lub organy, z którymi skonsultowano się zgodnie z ust. 5 lit. b), mogą bez zbędnej zwłoki nakazać usługodawcy, aby nie ujawniał informacji o abonencie, jeżeli:

(i) ujawnienie może zaszkodzić postępowaniu przygotowawczemu lub karnemu prowadzonemu na terytorium tej Strony; lub

(ii) warunki lub podstawy odmowy miałyby zastosowanie na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 27 ust. 4 Konwencji, gdyby o informacje o abonencie zwrócono się w drodze wzajemnej pomocy.

d) Organy powiadomione zgodnie z ust. 5 lit. a) lub organy, z którymi skonsultowano się zgodnie z ust. 5 lit. b):

(i) mogą zwrócić się do organu, o którym mowa w ust. 4 lit. c), o dodatkowe informacje do celów stosowania ust. 5 lit. c) i nie ujawniają ich usługodawcy bez zgody tego organu; oraz

(ii) niezwłocznie informują organ, o którym mowa w ust. 4 lit. c), jeżeli usługodawca został poinstruowany, by nie ujawniać informacji o abonencie, i podają powody takiego działania.

e) Strona wyznacza jeden organ do otrzymywania zgłoszenia zgodnie z ust. 5 lit. a) oraz do wykonywania działań opisanych w ust. 5 lit. b), c) i d). Z chwilą przekazania po raz pierwszy Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy zgłoszenia zgodnie z ust. 5 lit. a) Strona przekazuje Sekretarzowi Generalnemu informacje kontaktowe tego organu.

f) Sekretarz Generalny Rady Europy tworzy i aktualizuje rejestr organów wyznaczonych przez Strony na podstawie ust. 5 lit. e) oraz wskazuje, czy – oraz w jakich okolicznościach – wymagane jest dokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 5 lit. a). Każda ze Stron dopilnowuje, aby dane, które dostarcza do rejestru, były zawsze poprawne.

6. Strona może przedłożyć nakaz wydany na podstawie ust. 1 oraz informacje uzupełniające, o których mowa w ust. 4, drogą elektroniczną, o ile jest to możliwe do zaakceptowania przez usługodawcę. Strona może przekazać zgłoszenie i informacje dodatkowe, o których mowa w ust. 5, w formie elektronicznej. Mogą być wymagane odpowiednie poziomy bezpieczeństwa i uwierzytelniania.

7. Jeżeli usługodawca poinformuje organ, o którym mowa w ust. 4 lit. c), że nie ujawni wymaganych informacji o abonencie, lub jeżeli nie ujawni informacji o abonencie w odpowiedzi na nakaz wydany na podstawie ust. 1 w terminie trzydziestu dni od otrzymania nakazu lub w terminie określonym w ust. 4 lit. d), w zależności od tego, który z tych terminów jest dłuższy, właściwe organy Strony wydającej mogą wówczas dochodzić wykonania nakazu wyłącznie na podstawie art. 8 lub innych form wzajemnej pomocy. Strony mogą zwrócić się do usługodawcy z wnioskiem o uzasadnienie odmowy ujawnienia informacji o abonencie, których zażądano w nakazie.

8. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może oświadczyć, że Strona wydająca ma obowiązek zwrócić się do usługodawcy o ujawnienie informacji o abonencie przed wystąpieniem o nie na podstawie art. 8, chyba że Strona wydająca przedstawi racjonalne wyjaśnienie, dlaczego tego nie uczyniła.

9. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona:

a) może zastrzec sobie prawo do niestosowania postanowień niniejszego artykułu; lub

b) jeżeli ujawnienie niektórych rodzajów numerów dostępu na podstawie niniejszego artykułu byłoby niezgodne z podstawowymi zasadami krajowego systemu prawnego tej Strony, może zastrzec sobie prawo do niestosowania tego artykułu do takich numerów.

Sekcja 3 – Procedury mające na celu wzmocnienie międzynarodowej współpracy między organami w zakresie ujawniania przechowywanych danych komputerowych

Artykuł 8 – Wykonywanie nakazów innej Strony dotyczących niezwłocznego pozyskania informacji o abonencie i danych o ruchu

1. Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne do upoważnienia jej właściwych organów do wydania nakazu, który w ramach wniosku ma zostać przekazany innej Stronie w celu zobowiązania usługodawcy mającego siedzibę na terytorium Strony wezwanej do pozyskania określonych i przechowywanych:

a) informacji o abonencie; oraz

b) danych o ruchu

będących w posiadaniu lub pod kontrolą tego usługodawcy, które to informacje i dane są niezbędne do celów określonych postępowań przygotowawczych lub karnych Strony.

2. Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne do wykonania nakazu na podstawie ust. 1 przedłożonego przez Stronę wzywającą.

3. We wniosku Strona wzywająca przedkłada Stronie wezwanej nakaz wydany na podstawie ust. 1, informacje uzupełniające oraz wszelkie specjalne instrukcje proceduralne.

a) Nakaz zawiera:

(i) nazwę organu wydającego i datę wydania nakazu;

(ii) oświadczenie, że nakaz przedłożono na podstawie niniejszego Protokołu;

(iii) nazwę i adres usługodawcy lub usługodawców, którym nakaz ma zostać doręczony;

(iv) informacje na temat przestępstwa lub przestępstw, które są przedmiotem postępowania przygotowawczego lub karnego;

(v) nazwę organu, który chce uzyskać informacje lub dane, jeżeli nie jest nim organ wydający; oraz

(vi) szczegółowy opis konkretnych poszukiwanych informacji lub danych.

b) Informacje uzupełniające, które mają pomóc Stronie wezwanej w wykonaniu nakazu i których nie ujawnia się usługodawcy bez zgody Strony wzywającej, obejmują:

(i) krajowe podstawy prawne, które upoważniają organ do wydania nakazu;

(ii) przepisy prawne i obowiązujące kary za przestępstwa będące przedmiotem postępowania przygotowawczego lub ścigania;

(iii) powód, dla którego Strona wzywająca uważa, że usługodawca posiada lub kontroluje dane;

(iv) streszczenie faktów związanych z postępowaniem przygotowawczym lub karnym;

(v) znaczenie informacji lub danych z punktu widzenia postępowania przygotowawczego lub karnego;

(vi) dane kontaktowe organu lub organów, które mogą udzielić dalszych informacji;

(vii) informacje o tym, czy wystąpiono już o zabezpieczenie informacji lub danych, w tym datę zabezpieczenia i wszelkie stosowne numery referencyjne; oraz

(viii) czy wystąpiono już o informacje lub dane za pomocą innych środków, a jeżeli tak, to w jaki sposób.

c) Strona wzywająca może zwrócić się do Strony wezwanej o wykonanie specjalnych instrukcji proceduralnych.

4. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia oraz w innym dowolnym momencie Strona może oświadczyć, że do wykonania nakazów wydanych na podstawie ust. 1 potrzebne są dodatkowe informacje uzupełniające.

5. Strona wezwana przyjmuje wnioski w formie elektronicznej. Przed przyjęciem wniosku może ona wymagać odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.

6. a) Począwszy od dnia otrzymania wszystkich informacji określonych w ust. 3 i 4, Strona wezwana podejmuje rozsądne starania w celu doręczenia nakazu usługodawcy w ciągu czterdziestu pięciu dni lub wcześniej i nakazuje przekazanie wymaganych informacji lub danych nie później niż:

(i) w terminie dwudziestu dni w przypadku informacji o abonencie; oraz

(ii) w terminie czterdziestu pięciu dni w przypadku danych o ruchu.

b) Strona wezwana dba o niezwłoczne przekazanie pozyskanych informacji lub danych Stronie wzywającej.

7. Jeżeli Strona wezwana nie jest w stanie zastosować się do instrukcji określonych w ust. 3 lit. c) w wymagany sposób, niezwłocznie informuje o tym Stronę wzywającą i w stosownych przypadkach określa wszelkie warunki, w jakich mogłaby zastosować się do instrukcji, a Strona wzywająca ustala następnie, czy wniosek powinien mimo wszystko zostać wykonany.

8. Strona wezwana może odmówić wykonania wniosku z przyczyn określonych w art. 25 ust. 4 lub art. 27 ust. 4 Konwencji lub może nałożyć warunki, które uważa za niezbędne do wykonania wniosku. Strona wezwana może odroczyć wykonanie wniosków z powodów określonych w art. 27 ust. 5 Konwencji. Strona wezwana powiadamia Stronę wzywającą najszybciej, jak to możliwe, o odmowie, warunkach lub odroczeniu. Strona wezwana powiadamia również Stronę wzywającą o innych okolicznościach, które mogą znacząco opóźnić wykonanie wniosku. Do niniejszego artykułu stosuje się art. 28 ust. 2 lit. b) Konwencji.

9. a) Jeżeli Strona wzywająca nie może spełnić warunku nałożonego przez Stronę wezwaną na podstawie ust. 8, niezwłocznie informuje o tym Stronę wezwaną. Strona wezwana ustala następnie, czy mimo wszystko należy udostępnić te informacje lub materiały.

b) Jeżeli Strona wzywająca zaakceptuje warunek, jest nim związana. Strona wezwana, która dostarcza informacje lub materiały podlegające takiemu warunkowi, może zażądać od Strony wzywającej przedstawienia w odniesieniu do tego warunku wyjaśnień dotyczących wykorzystania takich informacji lub materiałów.

10. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia każda ze Stron przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy – i na bieżąco aktualizuje – informacje kontaktowe dotyczące organów wyznaczonych na potrzeby:

a) przedłożenia nakazu na podstawie niniejszego artykułu; oraz

b) otrzymania nakazu na podstawie niniejszego artykułu.

11. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może oświadczyć, że wymaga, aby wnioski innych Stron składane na podstawie niniejszego artykułu były jej przedkładane przez organ centralny Strony wzywającej lub przez inny organ wyznaczony wspólnie przez zainteresowane Strony.

12. Sekretarz Generalny Rady Europy tworzy i aktualizuje rejestr organów wyznaczonych przez Strony na podstawie ust. 10. Każda ze Stron dopilnowuje, aby dane, które dostarczyła do rejestru, były zawsze poprawne.

13. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może zastrzec sobie prawo do niestosowania niniejszego artykułu do danych o ruchu.

Artykuł 9 – Niezwłoczne ujawnienie przechowywanych danych komputerowych w sytuacji nadzwyczajnej

1. a) Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne w sytuacji nadzwyczajnej, aby jej punkt kontaktowy na potrzeby sieci 24/7, o którym mowa w art. 35 Konwencji („punkt kontaktowy”), mógł przekazywać do punktu kontaktowego na terytorium innej Strony i otrzymywać od punktu kontaktowego na terytorium innej Strony wniosek, który zawiera prośbę o szybką pomoc w niezwłocznym ujawnieniu przez usługodawcę na terytorium tej Strony określonych przechowywanych danych komputerowych posiadanych lub kontrolowanych przez tego usługodawcę, bez konieczności zwracania się o wzajemną pomoc.

b) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może oświadczyć, że nie będzie wykonywała wniosków wydanych na podstawie ust. 1 lit. a) dotyczących jedynie ujawnienia informacji o abonencie.

2. Każda ze Stron przyjmuje takie środki ustawodawcze i innego rodzaju, jakie mogą być niezbędne do tego, aby umożliwić, zgodnie z ust. 1:

a) swoim organom – zwracanie się o dane do usługodawcy mającego siedzibę na terytorium tej Strony w następstwie wniosku przedłożonego zgodnie z ust. 1;

b) usługodawcy mającemu siedzibę na terytorium tej Strony – ujawnianie danych będących przedmiotem wniosku organom tej Strony w odpowiedzi na wniosek przedłożony zgodnie z ust. 2 lit. a); oraz

c) swoim organom – dostarczenie danych będących przedmiotem wniosku Stronie wzywającej.

3. Wniosek na podstawie ust. 1 zawiera:

a) nazwę właściwego organu, który chce uzyskać dane, oraz datę wydania wniosku;

b) oświadczenie, że wniosek wydano na podstawie niniejszego Protokołu;

c) nazwę i adres usługodawcy lub usługodawców posiadających lub kontrolujących poszukiwane dane;

d) informacje na temat przestępstwa lub przestępstw, które są przedmiotem postępowania przygotowawczego lub karnego, oraz odniesienie do przepisów prawnych i kar mających zastosowanie do tych przestępstw;

e) fakty wystarczające do wykazania zaistnienia sytuacji nadzwyczajnej oraz tego, jak poszukiwane dane odnoszą się do tej sytuacji;

f) szczegółowy opis poszukiwanych danych;

g) wszelkie specjalne instrukcje proceduralne; oraz

h) wszelkie inne informacje, które mogą pomóc w ujawnieniu danych będących przedmiotem wniosku.

4. Strona wezwana przyjmuje wniosek w formie elektronicznej. Strona może również przyjąć wniosek przekazany ustnie i może zażądać potwierdzenia w formie elektronicznej. Przed przyjęciem wniosku może ona wymagać odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.

5. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może oświadczyć, że wymaga od Stron wzywających, aby po wykonaniu wniosku przedłożyły wniosek i wszelkie przekazane na jego poparcie informacje uzupełniające w takim formacie i za pośrednictwem takiego kanału – który może obejmować wzajemną pomoc – jakie wskaże Strona wezwana.

6. Strona wezwana informuje Stronę wzywającą o swoim ustaleniu w sprawie wniosku złożonego zgodnie z ust. 1 w trybie przyspieszonym oraz, w stosownych przypadkach, określa wszelkie warunki, na jakich dostarczyłaby dane, oraz wszelkie inne formy współpracy, które mogą być dostępne.

7. a) Jeżeli Strona wzywająca nie może spełnić warunku nałożonego przez Stronę wezwaną na podstawie ust. 6, niezwłocznie informuje o tym Stronę wezwaną. Strona wezwana ustala następnie, czy mimo wszystko należy udostępnić te informacje lub materiały. Jeżeli Strona wzywająca zaakceptuje warunek, jest nim związana.

b) Strona wezwana, która dostarcza informacje lub materiały podlegające takiemu warunkowi, może zażądać od Strony wzywającej przedstawienia w odniesieniu do tego warunku wyjaśnień dotyczących wykorzystania takich informacji lub materiałów.

Sekcja 4 – Procedury dotyczące wzajemnej pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych.

Artykuł 10 – Wzajemna pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Każda ze Stron może zwrócić się o wzajemną pomoc w trybie przyspieszonym, jeżeli uzna, że zaistniała sytuacja nadzwyczajna. Wniosek złożony na podstawie niniejszego artykułu zawiera, oprócz pozostałych wymaganych treści, opis faktów wykazujących istnienie sytuacji nadzwyczajnej oraz opis, w jaki sposób pomoc, o którą się zwrócono, odnosi się do tej sytuacji.

2. Strona wezwana przyjmuje taki wniosek w formie elektronicznej. Przed przyjęciem wniosku może ona wymagać odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.

3. Strona wezwana może zwrócić się o udzielenie informacji uzupełniających w trybie przyspieszonym w celu oceny wniosku. Strona wzywająca dostarcza takie informacje uzupełniające w trybie przyspieszonym.

4. Po stwierdzeniu, że zaistniała sytuacja nadzwyczajna, a pozostałe wymogi dotyczące wzajemnej pomocy zostały spełnione, Strona wezwana odpowiada na wniosek w trybie przyspieszonym.

5. Każda ze Stron zapewnia, aby przez dwadzieścia cztery godziny na dobę, siedem dni w tygodniu dostępna była osoba z jej organu centralnego lub innych organów odpowiedzialnych za odpowiadanie na wnioski o wzajemną pomoc, aby udzielić odpowiedzi na wniosek złożony na podstawie niniejszego artykułu.

6. Organ centralny lub inne organy odpowiedzialne za wzajemną pomoc Strony wzywającej i Strony wezwanej mogą wspólnie postanowić, że wyniki wykonania wniosku na podstawie niniejszego artykułu lub ich egzemplarz sygnalny można przekazać Stronie wzywającej za pośrednictwem innego kanału niż ten, który został wykorzystany na potrzeby przedłożenia wniosku.

7. W przypadku gdy między Stroną wzywającą a Stroną wezwaną nie obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy ani porozumienie, którego podstawę stanowią jednolite lub wzajemne przepisy, do niniejszego artykułu stosuje się art. 27 ust. 2 lit. b), art. 27 ust. 3–8 oraz art. 28 ust. 2–4 Konwencji.

8. W przypadku istnienia takiego traktatu lub porozumienia niniejszy artykuł uzupełnia się postanowieniami takiego traktatu lub porozumienia, chyba że zainteresowane Strony zamiast tych postanowień wspólnie zdecydują się stosować którekolwiek lub wszystkie postanowienia Konwencji, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu.

9. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia każda ze Stron może oświadczyć, że wnioski można przesyłać również bezpośrednio do jej organów sądowych lub za pośrednictwem kanałów Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol) lub do jej punktu kontaktowego 24/7 ustanowionego na mocy art. 35 Konwencji. W takich przypadkach organ centralny Strony wzywającej jednocześnie przesyła kopię wniosku organowi centralnemu Strony wezwanej. W przypadku przesłania wniosku bezpośrednio do organu sądowego Strony wezwanej, gdy organ ten nie jest właściwy do rozpatrzenia wniosku, przekazuje go właściwemu organowi krajowemu i informuje o tym bezpośrednio Stronę wzywającą.

Sekcja 5 – Procedury dotyczące współpracy międzynarodowej w przypadku braku obowiązujących umów międzynarodowych

Artykuł 11 – Wideokonferencje

1. Strona wzywająca może wystąpić z wnioskiem o odebranie zeznań i oświadczeń świadka lub biegłego w drodze wideokonferencji, a Strona wezwana może na to zezwolić. Strona wzywająca i Strona wezwana konsultują się w celu ułatwienia rozwiązania wszelkich kwestii, które mogą wystąpić w związku z wykonaniem takiego wniosku, w tym, w stosownych przypadkach, kwestii następujących: tego, która ze Stron prowadzi odebranie zeznań i oświadczeń; organów i osób, które są przy tym obecne; tego, czy jedna ze Stron, czy też obie Strony odbierają określone przysięgi od świadka lub biegłego, udzielają im ostrzeżeń lub instrukcji; sposobu przesłuchania świadka lub biegłego; sposobu należytego zagwarantowania przestrzegania praw świadka lub biegłego; rozpatrywania roszczeń

dotyczących przywileju lub immunitetu; rozpatrywania sprzeciwów dotyczących pytań lub odpowiedzi oraz tego, czy jedna ze Stron, czy też obie Strony świadczą usługi w zakresie tłumaczeń pisemnych, ustnych i usługi protokołowania.

2. a) Organy centralne Strony wezwanej i Strony wzywającej prowadzą ze sobą bezpośrednią komunikację do celów niniejszego artykułu. Strona wezwana może przyjąć wniosek w formie elektronicznej. Przed przyjęciem wniosku może ona wymagać odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.

b) Strona wezwana informuje Stronę wzywającą o przyczynach niezastosowania się do wniosku lub opóźnienia jego wykonania. Do niniejszego artykułu stosuje się art. 27 ust. 8 Konwencji. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innego warunku, jaki Strona wezwana może nałożyć zgodnie z niniejszym artykułem, do niniejszego artykułu stosuje się art. 28 ust. 2–4 Konwencji.

3. Strona wezwana udzielająca pomocy na podstawie niniejszego artykułu dokłada starań, aby zapewnić obecność osoby, której zeznania lub oświadczenie są wymagane. W stosownych przypadkach Strona wezwana może, w zakresie dopuszczalnym zgodnie z jej prawem, wdrożyć niezbędne środki w celu zobowiązania świadka lub biegłego do stawienia się na terytorium Strony wezwanej w określonym czasie i miejscu.

4. Zastosowanie mają procedury związane z prowadzeniem wideokonferencji określone przez Stronę wzywającą, chyba że jest to niezgodne z prawem krajowym Strony wezwanej. W przypadku takiej niezgodności lub w zakresie, w jakim procedura nie została określona przez Stronę wzywającą, Strona wezwana stosuje procedurę przewidzianą w jej prawie krajowym, chyba że Strona wzywająca i Strona wezwana wspólnie ustalą inaczej.

5. Bez uszczerbku dla wszelkiej jurysdykcji na mocy prawa krajowego Strony wzywającej, jeżeli w trakcie wideokonferencji świadek lub biegły:

a) składa świadomie fałszywe oświadczenie, w przypadku gdy Strona wezwana zgodnie ze swoim prawem krajowym zobowiązała taką osobę do złożenia zeznań zgodnie z prawdą;

b) odmawia złożenia zeznań, w przypadku gdy Strona wezwana zgodnie ze swoim prawem krajowym zobowiązała taką osobę do złożenia zeznań; lub

c) dopuszcza się w toku takiej procedury innego uchybienia zabronionego przez prawo krajowe Strony wezwanej;

osoba taka podlega sankcjom na terytorium Strony wezwanej w taki sam sposób, jak gdyby taki czyn został popełniony w trakcie postępowania krajowego na jej terytorium.

6. a) O ile Strona wzywająca i Strona wezwana wspólnie nie ustalą inaczej, wszelkie koszty związane z wykonaniem wniosku na podstawie niniejszego artykułu ponosi Strona wezwana, z wyjątkiem:

(i) honorarium biegłego;

(ii) kosztów tłumaczenia ustnego, pisemnego i protokołowania; oraz

(iii) kosztów nadzwyczajnych.

b) Jeżeli wykonanie wniosku pociągnęłoby za sobą koszty nadzwyczajne, Strona wzywająca i Strona wezwana konsultują się ze sobą w celu określenia warunków wykonania wniosku.

7. W przypadku gdy Strona wzywająca i Strona wezwana wspólnie tak uzgodnią:

a) postanowienia niniejszego artykułu mogą być stosowane do celów przeprowadzania audiokonferencji;

b) technologię wideokonferencji można wykorzystać do celów lub do przesłuchań innych niż opisane w ust. 1, w tym do celów identyfikacji osób lub przedmiotów.

8. W przypadku gdy Strona wezwana postanowi zezwolić na przesłuchanie podejrzanego lub oskarżonego, może ona wymagać szczególnych warunków i zabezpieczeń w odniesieniu do odbierania zeznań lub oświadczeń od takiej osoby, przekazywania jej powiadomień lub stosowania wobec niej środków proceduralnych.

Artykuł 12 – Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze i wspólne dochodzenia

1. W drodze wzajemnego porozumienia właściwe organy co najmniej dwóch Stron mogą ustanowić i prowadzić wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy na swoich terytoriach w celu ułatwienia postępowania przygotowawczego lub karnego, w przypadku gdy wzmocniona współpraca zostanie uznana za szczególnie użyteczną. Właściwe organy są określane przez odpowiednie zainteresowane Strony.

2. Procedury i warunki regulujące funkcjonowanie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, takie jak ich konkretne cele; skład; funkcje; czas trwania i ewentualne okresy przedłużenia; lokalizacja; organizacja; warunki gromadzenia, przekazywania i wykorzystywania informacji lub materiałów dowodowych; warunki dotyczące poufności; oraz warunki udziału organów uczestniczących Strony w działaniach dochodzeniowych prowadzonych na terytorium innej Strony, muszą być zgodne z ustaleniami poczynionymi między tymi właściwymi organami.

3. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może oświadczyć, że jej organ centralny musi być sygnatariuszem umowy powołującej zespół lub wyrazić na nią zgodę w inny sposób.

4. Te właściwe i uczestniczące organy komunikują się bezpośrednio, lecz Strony mogą również wspólnie określić inne odpowiednie kanały komunikacji, w przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają bardziej scentralizowanej koordynacji.

5. W przypadku gdy konieczne jest podjęcie czynności w ramach postępowania przygotowawczego na terytorium jednej z zainteresowanych Stron, organy uczestniczące tej Strony mogą zwrócić się do swoich organów o wdrożenie tych czynności bez konieczności składania przez pozostałe Strony wniosku o wzajemną pomoc. Czynności te są realizowane przez organy tej Strony na jej terytorium zgodnie z warunkami mającymi zastosowanie na mocy prawa krajowego w dochodzeniu krajowym.

6. Wykorzystania informacji lub dowodów przekazanych przez organy uczestniczące jednej ze Stron organom uczestniczącym innych zainteresowanych Stron można odmówić lub może ono zostać ograniczone w sposób określony w porozumieniu opisanym w ust. 1 i 2. Jeżeli w porozumieniu tym nie określono warunków odmowy lub ograniczenia wykorzystania, Strony mogą wykorzystać przekazane informacje lub dowody:

a) do celów, w których zawarto to porozumienie;

b) do wykrywania przestępstw innych niż te, w odniesieniu do których zawarto porozumienie, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania, pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody organów przekazujących informacje lub dowody. Zgoda nie jest jednak wymagana w przypadku, gdy podstawowe zasady prawne Strony wykorzystującej informacje lub dowody wymagają ujawnienia przez nią tych informacji lub dowodów w celu ochrony praw oskarżonego w postępowaniu karnym. W takim przypadku organy te bez zbędnej zwłoki powiadamiają organy, które przekazały informacje lub dowody; lub

c) do zapobieżenia sytuacji nadzwyczajnej. W takim przypadku organy uczestniczące, które otrzymały te informacje lub dowody, bez zbędnej zwłoki powiadamiają organy uczestniczące, które je przekazały, chyba że wspólnie ustalono inaczej.

7. W przypadku braku porozumienia opisanego w ust. 1 i 2 wspólne dochodzenia mogą być prowadzone na warunkach wspólnie uzgodnionych indywidualnie dla każdego przypadku. Niniejszy ustęp ma zastosowanie niezależnie od tego, czy między zainteresowanymi Stronami obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy lub porozumienie, którego podstawę stanowią jednolite lub wzajemne przepisy.

Rozdział III – Warunki i zabezpieczenia

Artykuł 13 – Warunki i zabezpieczenia

Zgodnie z art. 15 Konwencji każda ze Stron zapewnia, aby ustanowienie, wdrożenie i stosowanie uprawnień i procedur przewidzianych w niniejszym Protokole podlegało warunkom i zabezpieczeniom przewidzianym w jej prawie krajowym, zapewniającym odpowiednią ochronę praw człowieka i swobód.

Artykuł 14 – Ochrona danych osobowych

1. Zakres

a) O ile nie przewidziano inaczej w ust. 1 lit. b) i c), każda ze Stron przetwarza dane osobowe, które otrzymuje na podstawie niniejszego Protokołu, zgodnie z ust. 2–15 niniejszego artykułu.

b) Jeżeli w chwili otrzymania danych osobowych na podstawie niniejszego Protokołu zarówno Strona przekazująca, jak i Strona otrzymująca są wzajemnie związane umową międzynarodową ustanawiającą kompleksowe ramy ochrony danych osobowych między tymi Stronami, które to ramy mają zastosowanie do przekazywania danych osobowych do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ścigania ich oraz które stanowią, że przetwarzanie danych osobowych na podstawie tej umowy jest zgodne z wymogami prawodawstwa w zakresie ochrony danych osobowych zainteresowanych Stron, wówczas do danych osobowych otrzymanych na podstawie Protokołu – w odniesieniu do środków objętych zakresem tej umowy – zamiast ustępów 2–15 mają zastosowanie postanowienia takiej umowy, o ile zainteresowane Strony nie uzgodniły inaczej.

c) Jeżeli Strona przekazująca i Strona otrzymująca nie są wzajemnie związane umową opisaną w ust. 1 lit. b), mogą wspólnie ustalić, że przekazanie danych osobowych na podstawie niniejszego Protokołu może nastąpić na podstawie innych umów lub porozumień między zainteresowanymi Stronami zamiast ust. 2–15.

d) Każda ze Stron uznaje, że przetwarzanie danych osobowych zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) spełnia wymogi jej ram prawnych w zakresie ochrony danych osobowych w odniesieniu do międzynarodowego przekazywania danych osobowych, a dalsze zezwolenie na ich przekazywanie nie jest na mocy tych ram prawnych wymagane. Strona może odmówić przekazania danych innej Stronie lub uniemożliwić ich przekazanie na podstawie niniejszego Protokołu wyłącznie ze względu na ochronę danych zgodnie z warunkami określonymi w ust. 15, jeżeli zastosowanie ma ust. 1 lit. a); lub na podstawie warunków umowy lub porozumienia, o których mowa w ust. 1 lit. b) lub c), jeżeli zastosowanie ma jedna z tych liter.

e) Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie uniemożliwia Stronie stosowania bardziej rygorystycznych zabezpieczeń w odniesieniu do przetwarzania przez jej organy danych osobowych otrzymanych na podstawie niniejszego Protokołu.

2. Cel i zakres stosowania

a) Strona, która otrzymała dane osobowe, przetwarza je do celów opisanych w art. 2. Nie przetwarza ona dalej tych danych osobowych w sposób niezgodny z tymi celami ani nie przetwarza dalej tych danych, jeżeli nie jest to dozwolone na podstawie jej krajowych ram prawnych. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla możliwości nałożenia przez Stronę przekazującą dodatkowych warunków na podstawie niniejszego Protokołu w konkretnym przypadku, jednak warunki takie nie obejmują ogólnych warunków ochrony danych.

b) Strona otrzymująca zapewnia na podstawie swoich krajowych ram prawnych, aby poszukiwane i przetwarzane dane osobowe były istotne do celów takiego przetwarzania i nie były nadmierne w stosunku do tych celów.

3. Jakość i integralność

Każda ze Stron podejmuje uzasadnione działania w celu zapewnienia, aby przechowywane dane osobowe były dokładne, kompletne i aktualne w stopniu, w jakim jest to niezbędne i właściwe dla zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych, z uwzględnieniem celów, w których są one przetwarzane.

4. Dane wrażliwe

Przetwarzanie przez Stronę danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub inne, przynależność do związków zawodowych; danych genetycznych; danych biometrycznych uznanych za wrażliwe ze względu na związane z nimi ryzyko; lub danych osobowych dotyczących zdrowia lub życia seksualnego odbywa się wyłącznie przy zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń chroniących przed ryzykiem nieuzasadnionego szkodliwego wpływu wykorzystania takich danych, w szczególności przed bezprawną dyskryminacją.

5. Okresy zatrzymywania

Każda ze Stron zatrzymuje dane osobowe jedynie tak długo, jak jest to niezbędne i właściwe ze względu na cele przetwarzania danych na podstawie ust. 2. W celu wypełnienia tego obowiązku każda ze Stron przewiduje w krajowych ramach prawnych szczególne okresy zatrzymywania danych lub okresowy przegląd potrzeby dalszego zatrzymywania danych.

6. Decyzje zautomatyzowane

Decyzje wywołujące znaczące niekorzystne skutki dotyczące odnośnych interesów danej osoby fizycznej, której dotyczą dane osobowe, nie mogą być oparte wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych osobowych bez udziału człowieka, chyba że zezwalają na to przepisy krajowe i zapewniono odpowiednie zabezpieczenia obejmujące możliwość interwencji człowieka.

7. Bezpieczeństwo danych i incydenty bezpieczeństwa

a) Każda ze Stron zapewnia wprowadzenie odpowiednich środków technologicznych, fizycznych i organizacyjnych w celu ochrony danych osobowych, w szczególności przed utraceniem lub przypadkowym lub nieuprawnionym dostępem, ujawnieniem, zmodyfikowaniem lub zniszczeniem („incydent bezpieczeństwa”).

b) Po wykryciu incydentu bezpieczeństwa, w przypadku którego istnieje znaczne ryzyko wyrządzenia szkody fizycznej lub innej osobom fizycznym lub drugiej Stronie, Strona

otrzymująca niezwłocznie ocenia prawdopodobieństwo i skalę takiego incydentu oraz niezwłocznie podejmuje odpowiednie działania w celu złagodzenia takiej szkody. Działania takie obejmują zgłoszenie organowi przekazującemu lub, do celów rozdziału II sekcja 2, organowi lub organom wyznaczonym zgodnie z ust. 7 lit. c). Zgłoszenie może jednak zawierać odpowiednie ograniczenia co do dalszego przekazywania danego zgłoszenia; można je opóźnić lub pominąć, gdy takie zgłoszenie może spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego, bądź opóźnić, gdy takie zgłoszenie może spowodować zagrożenie dla środków ochrony bezpieczeństwa publicznego. Działania takie obejmują również przekazanie zgłoszenia zainteresowanej osobie fizycznej, chyba że Strona wdrożyła odpowiednie środki w celu wyeliminowania znaczącego ryzyka. Zgłoszenie skierowane do zainteresowanej osoby fizycznej może zostać opóźnione lub zaniechane na warunkach określonych w ust. 12 lit. a) ppkt (i). Strona, która otrzymała zgłoszenie, może zwrócić się o konsultacje i dodatkowe informacje dotyczące incydentu i reakcji na niego.

c) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia każda ze Stron przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informację o organie lub organach, które należy zawiadomić zgodnie z ust. 7 lit. b) do celów rozdziału II sekcja 2; przekazane informacje mogą zostać następnie zmienione.

8. Prowadzenie rejestrów

Każda ze Stron prowadzi rejestr lub dysponuje innymi odpowiednimi środkami pozwalającymi wykazać, w jaki sposób w określonym przypadku uzyskuje się dostęp do danych osobowych osoby fizycznej oraz jak się je wykorzystuje i ujawnia.

9. Dalsze udostępnianie na terytorium Strony

a) Jeżeli organ jednej ze Stron przekazuje dane osobowe otrzymane pierwotnie na podstawie niniejszego Protokołu innemu organowi tej Strony, ten inny organ przetwarza je zgodnie z niniejszym artykułem, z zastrzeżeniem ust. 9 lit. b).

b) Niezależnie od ust. 9 lit. a) Strona, która zgłosiła zastrzeżenie na podstawie art. 17, może przekazywać otrzymane dane osobowe swoim państwom wchodzącym w skład federacji lub podobnym jednostkom terytorialnym, pod warunkiem że Strona ta wprowadziła środki zapewniające, aby organy otrzymujące dane nadal skutecznie chroniły te dane, oferując poziom ochrony danych porównywalny z poziomem ochrony zapewnianym przez niniejszy artykuł.

c) W przypadku oznak niewłaściwego wdrażania niniejszego ustępu Strona przekazująca może zwrócić się o konsultacje i odpowiednie informacje na temat tych oznak.

10. Dalsze przekazywanie danych do innego państwa lub organizacji międzynarodowej

a) Strona otrzymująca może przekazać dane osobowe innemu państwu lub organizacji międzynarodowej wyłącznie za uprzednim zezwoleniem organu przekazującego lub, do celów rozdziału II sekcja 2, organu lub organów wyznaczonych zgodnie z ustępem 10 lit. b).

b) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia każda ze Stron przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informację o organie lub organach, które mogą udzielić zezwolenia do celów rozdziału II sekcja 2; przekazane informacje mogą zostać następnie zmienione.

11. Przejrzystość i zawiadomienie

a) Każda ze Stron przekazuje w drodze publikacji ogólnych zawiadomień lub przez osobiste zawiadomienie osoby fizycznej, której dane osobowe zostały zgromadzone, zawiadomienie dotyczące:

(i) podstawy prawnej i celu (celów) przetwarzania;

(ii) wszelkich okresów zatrzymywania lub przeglądu zgodnie z ust. 5 w stosownych przypadkach;

(iii) odbiorców lub kategorii odbiorców, którym ujawnia się takie dane; oraz

(iv) dostępu, sprostowania oraz dostępnych środków zaskarżenia.

b) Strona może objąć każdy wymóg dotyczący osobistego zawiadomienia uzasadnionymi ograniczeniami na podstawie krajowych ram prawnych, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 12 lit. a) ppkt (i).

c) W przypadku gdy krajowe ramy prawne Strony przekazującej wymagają osobistego zawiadomienia osoby fizycznej, której dane przekazano innej Stronie, Strona przekazująca wdraża środki, aby w momencie przekazania danych poinformować drugą Stronę o tym wymogu i podać jej odpowiednie dane kontaktowe. Osobistego zawiadomienia nie dostarcza się, jeżeli druga Strona zażądała zachowania poufności w odniesieniu do przekazywania danych, w przypadku gdy zastosowanie mają warunki dotyczące ograniczeń określone w ust. 12 lit. a) ppkt (i). Gdy ograniczenia te przestają obowiązywać i możliwe jest dostarczenie osobistego zawiadomienia, druga Strona podejmuje działania w celu poinformowania Strony przekazującej. Jeżeli Strona przekazująca nie została jeszcze poinformowana, ma ona prawo zwrócić się z odpowiednim wnioskiem do Strony otrzymującej, która poinformuje ją o tym, czy utrzymać ograniczenie.

12. Dostęp i sprostowanie

a) Każda ze Stron zapewnia, aby każda osoba fizyczna, której dane osobowe otrzymano na podstawie niniejszego Protokołu, była uprawniona do ubiegania się o uzyskanie i do uzyskania, zgodnie z procedurami ustanowionymi w krajowych ramach prawnych i bez zbędnej zwłoki:

(i) pisemnej lub elektronicznej kopii dokumentacji prowadzonej na temat danej osoby fizycznej, zawierającej dane osobowe tej osoby fizycznej oraz dostępne informacje wskazujące podstawę prawną i cele przetwarzania, okresy zatrzymywania oraz odbiorców lub kategorie odbiorców danych („dostęp”), jak również informacje dotyczące dostępnych środków zaskarżenia; pod warunkiem, że dostęp w określonym przypadku może podlegać zastosowaniu proporcjonalnych ograniczeń dozwolonych na podstawie krajowych ram prawnych, koniecznych, w momencie orzekania, do ochrony praw i wolności innych osób lub ważnych celów leżących w ogólnym interesie publicznym oraz należycie uwzględniających prawnie uzasadnione interesy danej osoby fizycznej;

(ii) sprostowania, jeżeli dane osobowe osoby fizycznej są nieprawidłowe lub przetwarzane w niewłaściwy sposób; sprostowanie obejmuje – w stosownych przypadkach i w rozsądnym zakresie, biorąc pod uwagę podstawy sprostowania oraz szczególny kontekst przetwarzania – korektę, uzupełnienie, usunięcie lub anonimizację, ograniczenie przetwarzania lub zablokowanie.

b) W przypadku odmowy lub ograniczenia dostępu lub sprostowania danych Strona bez zbędnej zwłoki udziela osobie fizycznej odpowiedzi, w formie pisemnej, którą można dostarczyć drogą elektroniczną, informując ją o takiej odmowie lub takim ograniczeniu. W odpowiedzi umieszcza się uzasadnienie takiej odmowy lub takiego ograniczenia oraz informacje o dostępnych środkach zaskarżenia. Wszelkie koszty poniesione w związku z uzyskaniem dostępu powinny być ograniczone do rozsądnych i niewygórowanych kwot.

13. Sądowe i pozasądowe środki ochrony prawnej

Każda ze Stron dysponuje skutecznymi sądowymi i pozasądowymi środkami ochrony prawnej w celu zapewnienia zadośćuczynienia za naruszenia niniejszego artykułu.

14. Nadzór

Każda ze Stron dysponuje co najmniej jednym organem publicznym, który samodzielnie lub łącznie pełni w sposób niezależny i skuteczny funkcje nadzorcze oraz posiada uprawnienia w odniesieniu do środków określonych w niniejszym artykule. Funkcje i uprawnienia tych organów, działających samodzielnie lub łącznie, obejmują uprawnienia do prowadzenia dochodzeń, uprawnienia do podejmowania działań na podstawie skarg oraz zdolność do podejmowania działań naprawczych.

15. Konsultacje i zawieszenie

Strona może zawiesić przekazywanie danych osobowych innej Stronie, jeżeli posiada istotne dowody na to, że druga Strona systematycznie lub istotnie narusza warunki niniejszego artykułu lub że istotne naruszenie jest nieuchronne. Nie zawiesza ona przekazywania danych bez przekazania uzasadnionego zawiadomienia i dopiero po zakończeniu przez zainteresowane Strony uzasadnionego okresu konsultacji, które nie przyniosły rozwiązania. Strona może jednak tymczasowo zawiesić przekazywanie danych w przypadku systematycznego lub istotnego naruszenia, które stanowi znaczące i bezpośrednie zagrożenie dla życia lub bezpieczeństwa osoby fizycznej lub znacznego nadszarpnięcia jej reputacji bądź znacznej szkody finansowej, w którym to przypadku Strona ta niezwłocznie powiadamia drugą Stronę i rozpoczyna z nią konsultacje. Jeżeli konsultacje nie doprowadziły do rozwiązania, druga Strona może w odpowiedzi także zawiesić przekazywanie, jeżeli ma istotne dowody na to, że zawieszenie przez Stronę zawieszającą było sprzeczne z warunkami niniejszego ustępu. Strona zawieszająca znosi zawieszenie niezwłocznie po usunięciu naruszenia uzasadniającego zawieszenie; wówczas zostają zniesione wszelkie wzajemne zawieszenia. Wszelkie dane osobowe przekazane przed zawieszeniem w dalszym ciągu traktuje się zgodnie z niniejszym Protokołem.

ROZDZIAŁ IV – POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 15 – Skutki niniejszego Protokołu

1. a) Do niniejszego Protokołu stosuje się art. 39 ust. 2 Konwencji.

b) Jeżeli chodzi o Strony będące członkami Unii Europejskiej, mogą one we wzajemnych stosunkach stosować prawo Unii Europejskiej regulujące kwestie, których dotyczy niniejszy Protokół.

c) Ust. 1 lit. b) nie wpływa na pełne stosowanie niniejszego Protokołu między Stronami będącymi członkami Unii Europejskiej a innymi Stronami.

2. Do niniejszego Protokołu stosuje się art. 39 ust. 3 Konwencji.

Artykuł 16 – Podpisanie i wejście w życie

1. Protokół jest otwarty do podpisu dla Stron Konwencji, które mogą wyrazić zgodę na związanie się nim poprzez:

a) podpisanie bez zastrzeżeń odnośnie do ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; albo

b) podpisanie z zastrzeżeniem dokonania ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, a następnie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

2. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

3. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu trzech miesięcy po dacie, w której pięć Stron Konwencji wyraziło zgodę na związanie się niniejszym Protokołem zgodnie z postanowieniami ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

4. W odniesieniu do każdej Strony Konwencji, która następnie wyrazi zgodę na związanie się niniejszym Protokołem, Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu trzech miesięcy po dacie, w której dana Strona wyraziła zgodę na związanie się niniejszym Protokołem zgodnie z postanowieniami ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 17 – Klauzula federalna

1. Państwo federalne może zastrzec sobie prawo do przyjęcia zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu zgodnie z podstawowymi zasadami regulującymi stosunki między jego instytucjami rządowymi na szczeblu centralnym a państwami wchodzącymi w skład federacji lub innymi podobnymi jednostkami terytorialnymi, pod warunkiem że:

a) niniejszy Protokół stosuje się do instytucji rządowych na szczeblu centralnym danego państwa federalnego;

b) zastrzeżenie takie nie ma wpływu na zobowiązania do zapewnienia współpracy, o którą zabiegają inne Strony zgodnie z postanowieniami rozdziału II; oraz

c) postanowienia art. 13 stosuje się do państw wchodzących w skład państwa federalnego lub do innych podobnych jednostek terytorialnych.

2. Inna Strona może uniemożliwić organom, usługodawcom lub podmiotom na swoim terytorium współpracę w odpowiedzi na wniosek lub nakaz przekazany bezpośrednio przez państwo wchodzące w skład państwa federalnego lub inną podobną jednostkę terytorialną państwa federalnego, które zgłosiło zastrzeżenie zgodnie z ust. 1, chyba że dane państwo federalne zgłosi Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, że państwo wchodzące w skład państwa federalnego lub inna podobna jednostka terytorialna stosuje się do zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu mających zastosowanie do danego państwa federalnego. Sekretarz Generalny Rady Europy tworzy i aktualizuje rejestr takich zgłoszeń.

3. Inna Strona nie uniemożliwia organom, usługodawcom ani podmiotom na swoim terytorium współpracy z państwem wchodzącym w skład państwa federalnego lub inną podobną jednostką terytorialną ze względu na zastrzeżenie na podstawie ust. 1, jeżeli nakaz lub wniosek przekazano za pośrednictwem instytucji rządowych na szczeblu centralnym lub jeżeli umowę w sprawie wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego na podstawie art. 12 zawarto z udziałem instytucji rządowych na szczeblu centralnym. W takich sytuacjach instytucje rządowe na szczeblu centralnym zapewniają wypełnienie mających zastosowanie zobowiązań wynikających z Protokołu, pod warunkiem że w odniesieniu do ochrony danych osobowych przekazywanych państwom wchodzącym w skład państwa federalnego lub podobnym jednostkom terytorialnym zastosowanie mają wyłącznie warunki określone w art. 14 ust. 9 lub, w stosownych przypadkach, warunki umowy lub porozumienia, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) lub c).

4. W odniesieniu do postanowień niniejszego Protokołu, których stosowanie podlega jurysdykcji państw wchodzących w skład państwa federalnego lub innych podobnych jednostek terytorialnych, które nie są zobowiązane przez system konstytucyjny federacji do wdrażania środków ustawodawczych, instytucje rządowe na szczeblu centralnym informują właściwe organy tych państw o wspomnianych postanowieniach i przedstawiają swoją pozytywną opinię, zachęcając te organy do podjęcia odpowiednich działań w celu nadania im skuteczności.

Artykuł 18 – Terytorialny zakres zastosowania

1. Niniejszy Protokół stosuje się do terytorium lub terytoriów określonych w oświadczeniu złożonym przez Stronę na podstawie art. 38 ust. 1 lub 2 Konwencji w zakresie, w jakim nie wycofano takiego oświadczenia na podstawie art. 38 ust. 3.

2. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może oświadczyć, że niniejszy Protokół nie będzie miał zastosowania do co najmniej jednego terytorium określonego w oświadczeniu Strony złożonym na podstawie art. 38 ust. 1 lub 2 Konwencji.

3. Oświadczenie na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu może, w odniesieniu do jakiegokolwiek terytorium wskazanego w takim oświadczeniu, być wycofane w drodze zgłoszenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania takiego zgłoszenia przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 19 – Zastrzeżenia i oświadczenia

1. W drodze pisemnego zgłoszenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy każda ze Stron Konwencji może przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia oświadczyć, że korzysta z zastrzeżenia lub zastrzeżeń przewidzianych w art. 7 ust. 9 lit. a) i b), art. 8 ust. 13 oraz art. 17 niniejszego Protokołu. Nie można zgłaszać żadnych innych zastrzeżeń.

2. W drodze pisemnego zgłoszenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy każda ze Stron Konwencji może przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia złożyć oświadczenie lub oświadczenia określone w art. 7 ust. 2 lit. b) i ust. 8; art. 8 ust. 11; art. 9 ust. 1 lit. b) i ust. 5; art. 10 ust. 9; art. 12 ust. 3; oraz art. 18 ust. 2 niniejszego Protokołu.

3. W drodze pisemnego zgłoszenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy każda ze Stron Konwencji przedkłada wszelkie oświadczenia, zgłoszenia lub komunikaty określone w art. 7 ust. 5 lit. a) i e); art. 8 ust. 4 i ust. 10 lit. a) i b); art. 14 ust. 7 lit. c) i ust. 10 lit. b); oraz art. 17 ust. 2 niniejszego Protokołu zgodnie z określonymi w nich warunkami.

Artykuł 20 – Status i wycofanie zastrzeżeń

1. Strona, która zgłosiła zastrzeżenie zgodnie z art. 19 ust. 1, wycofuje takie zastrzeżenie w całości lub w części, gdy tylko pozwolą na to okoliczności. Takie wycofanie staje się skuteczne w dniu otrzymania zgłoszenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Jeżeli w zgłoszeniu stwierdza się, że wycofanie zastrzeżenia ma stać się skuteczne

w określonym w nim dniu, a dzień ten jest późniejszy niż dzień otrzymania zgłoszenia przez Sekretarza Generalnego, wycofanie staje się skuteczne w tym późniejszym dniu.

2. Sekretarz Generalny Rady Europy może okresowo zwracać się do Stron, które zgłosiły co najmniej jedno zastrzeżenie zgodnie z art. 19 ust. 1, z pytaniem o perspektywy wycofania takiego zastrzeżenia lub takich zastrzeżeń.

Artykuł 21 – Zmiany

1. Każda ze Stron niniejszego Protokołu może proponować zmiany do niniejszego Protokołu, a Sekretarz Generalny Rady Europy przekazuje je państwom członkowskim Rady Europy oraz Stronom i sygnatariuszom Konwencji, jak również każdemu państwu, które zaproszono do przystąpienia do Konwencji.

2. Każdą zmianę zaproponowaną przez Stronę przekazuje się Europejskiemu Komitetowi Problematyki Przestępczości, który przedkłada Komitetowi Ministrów swoją opinię na temat danej proponowanej zmiany.

3. Komitet Ministrów rozpatruje proponowaną zmianę oraz opinię przedłożoną przez Europejski Komitet Problematyki Przestępczości i może przyjąć daną zmianę po konsultacji ze Stronami Konwencji.

4. Tekst każdej zmiany przyjętej przez Komitet Ministrów zgodnie z ust. 3 przekazywany jest Stronom niniejszego Protokołu do zatwierdzenia.

5. Każda zmiana przyjęta zgodnie z ust. 3 wchodzi w życie trzydziestego dnia po zawiadomieniu Sekretarza Generalnego przez wszystkie Strony niniejszego Protokołu o jej przyjęciu.

Artykuł 22 – Rozstrzyganie sporów

Do niniejszego Protokołu stosuje się art. 45 Konwencji.

Artykuł 23 – Konsultacje ze Stronami i ocena wdrażania

1. Do niniejszego Protokołu stosuje się art. 46 Konwencji.

2. Strony dokonują okresowej oceny skutecznego stosowania i wdrażania postanowień niniejszego Protokołu. Stosuje się odpowiednio art. 2 Regulaminu wewnętrznego komitetu Konwencji o cyberprzestępczości w brzmieniu zmienionym w dniu 16 października 2020 r. Pięć lat po wejściu w życie niniejszego Protokołu Strony dokonują wstępnego przeglądu procedur określonych w tym artykule i mogą je zmienić w drodze konsensusu w zakresie, w jakim procedury te mają zastosowanie do niniejszego Protokołu.

3. Przegląd art. 14 rozpoczyna się po wyrażeniu przez dziesięć Stron Konwencji zgody na związanie się niniejszym Protokołem.

Artykuł 24 – Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może w dowolnym momencie wypowiedzieć niniejszy Protokół, przekazując Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy stosowne zgłoszenie.

2. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania zgłoszenia przez Sekretarza Generalnego.

3. Wypowiedzenie Konwencji przez Stronę niniejszego Protokołu stanowi wypowiedzenie niniejszego Protokołu.

4. Informacje lub dowody przekazane przed datą wejścia w życie wypowiedzenia w dalszym ciągu traktuje się zgodnie z niniejszym Protokołem.

Artykuł 25 – Zgłoszenie

Sekretarz Generalny Rady Europy zgłasza państwom członkowskim Rady Europy, Stronom i sygnatariuszom Konwencji oraz każdemu państwu, które zaproszono do przystąpienia do Konwencji:

a) każdy akt podpisania;

b) złożenie każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia;

c) każdą datę wejścia w życie niniejszego Protokołu zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4;

d) każde oświadczenie lub zastrzeżenie złożone zgodnie z art. 19 lub wycofanie zastrzeżeń złożone zgodnie z art. 20;

e) wszelkie inne akty, zgłoszenia lub komunikaty dotyczące niniejszego Protokołu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w [MIEJSCE] dnia [DATA] r., w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaże uwierzytelnione odpisy każdemu państwu członkowskiemu Rady Europy oraz Stronom i sygnatariuszom Konwencji, jak również każdemu państwu, które zaproszono do przystąpienia do Konwencji.